

Vedrørende direktoratet henvises til bemærkningerne til § 71 og § 72.

Arbejdsmedicinsk institut er en nydannelse. Det ønskes oprettet som det faglige samlingspunkt for alle de arbejdsmedicinske foranstaltninger: bedrifts-sundhedstjenester i virksomheder, heltidsansatte arbejdslæger i tilsynskredsene, arbejdsmedicinske klinikker i tilknytning til amternes centralsygehuse og den medicinske afdeling i direktoratet for arbejdstilsynet.

Instituttet skal således beskæftige sig med opgaver inden for arbejdsmedicinsk forskning, med løsning af praktiske arbejdsmedicinske problemer og med information om arbejdsmedicin og undervisning i arbejdsmedicin af studerende og af medarbejdere i arbejdstilsynet.

Instituttet tænkes foreløbig at skulle have en medicinsk, en arbejdsfysiologisk og en arbejdspsykologisk afdeling. Desuden tænkes instituttet at skulle rumme en arbejds-hygienisk enhed svarende til det nuværende *Statens Institut for Arbejdshygienje* (SIFA), jfr. almindelig lov § 52, bestående af en kemisk og en fysisk afdeling. Indtil dette kan ske opretholdes SIFA som selvstændig enhed under arbejdstilsynet.

Den nærmere plan for et arbejdsmedicinsk institut forudsættes først lagt efter nærmere overvejelse på grundlag af de erfaringer arbejdstilsynets nuværende læger og andre medarbejdere samt bedrifts-sundhedslægerne har gjort og den viden, der i øvrigt kan tilvejebringes fra sundhedsmyndighederne og andre i ind- og udland, som har beskæftiget sig med disse problemer.

Ad stk. 2. Bestemmelsen svarer til almindelig lov § 49, stk. 1, 1. led. § 49, stk. 1, 2. led, indeholder dog en forudsætning om, at kredsene kun er bemanded med teknisk tilsynspersonale. Den foreslåede bestemmelse holder spørgsmålet om, hvilken sagskundskab lederen og medarbejderne i tilsynskredsene bør have, åbent. Der er for tiden 30 kredse. I 1973 er der dog forsøgsvis etableret en storkreds af de hidtidige tre tilsynskredse på Fyn. Det er bl.a. hensigten at sådanne større kredse — i alt ca. 12 — skal kunne danne basis for et mere specialiseret personale omfattende foruden forskellige slags teknikere f.eks. en fuldtidsbeskæftiget arbejdslæge, en fysio- eller ergoterapeut, en arbejds-hygieniker (laborant), en psykolog, en jurist samt kontorpersonele. Endelig stilling til en sådan omlægning kan først tages, når der er indhøstet erfaringer gennem forsøget.

Til § 71.

Bestemmelsen svarer til almindelig lov § 47, stk. 1, 1. pkt. Det er dog fundet formelt rigtigere at hen-

lægge ledelsen af arbejdstilsynet til direktøren i stedet for til direktoratet. Der er ikke herved tilsigtet nogen realitetsændring.

Til § 72.

I almindelig lov § 47 er arbejdstilsynets opgave omtalt som tilsyn med overholdelsen af lovens regler og de i henhold dertil udstedte forskrifter. I lovforslaget er det fundet rigtigt at give en mere nuanceret angivelse af opgaverne for at understrege den mere forgrenede virksomhed af servicepræget karakter, som det moderne samfund har brug for.

Ad nr. 1. Der henvises til § 1, hvor vejledningsfunktionen for arbejdstilsynets vedkommende er sidestillet med kontrolfunktionen. Efterhånden som det interne sikkerhedsarbejde i virksomhederne udbygges, må det forudses, at der vil vise sig øget behov for vejledning fra arbejdstilsynet.

De eksisterende branchesikkerhedsråd har — som nævnt i bemærkningerne til § 14 — søgt bistand fra arbejdstilsynet. Også nye branchesikkerhedsråd bør kunne trække på arbejdstilsynets viden, f.eks. i forbindelse med udarbejdelse af pjecer og andet informationsmateriale.

Arbejdsmarkedets organisationer har navnlig i de senere år taget arbejdsmiljøproblemer op til undersøgelse og behandling, og nogle fagforbund og arbejdsgiverorganisationer har ansat konsulenter til denne virksomhed. Arbejdstilsynet bør i videst muligt omfang bidrage til at fremme organisationernes indsats på samme måde som nævnt vedrørende branchesikkerhedsrådene.

I et betydeligt omfang beskæftiger arbejdsmiljøloven sig med problemer, der ikke er begrænset til det organiserede arbejdsmarked. Det gælder således kapitlerne om tekniske hjælpemidler m. v. og om stoffer og materialer. Derfor må arbejdstilsynet være indstillet på i et vist omfang at rette sin oplysende virksomhed imod den brede offentlighed.

Ad nr. 2. Under den foreslåede lov vil regeldannelsen indtage en større rolle end hidtil. Arbejdet hermed må derfor fremhæves som en vigtig del af arbejdstilsynets opgave.

Ad nr. 3. Der henvises til bemærkningerne til § 73.

Ad nr. 4. Der henvises til § 1, hvorefter det hører til det almindelige formål med lovgivningen, at arbejdsmiljøarbejdet til enhver tid er i overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling. Det er fundet naturligt, at arbejdstilsynet udtrykkeligt får tildelt denne opgave. Det vil bl.a. blive formålet med etablering af et arbejdsmedicinsk institut, men må i øvrigt præge alle dele af administrationen. En væsentlig del af denne opgave må løses gennem deltagelse i det nordiske samarbejde og arbejde i andre